

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ตัน สูงถึง 20 ม. เปลือก สีเทาถึงดำ เเรียบหรือแตก เปราะ ใน รูปขอบขานลึกรูปไข่กลับพับน้อยรูปใบหอก กว้าง 3-8 ซม. ยาว 9-23 ซม. ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนกลมถึงแหลม ในแก่นืองบาง เกลี้ยง เส้นใบโค้ง 8-15 คู่ แตกแขนงแล้วเชื่อมกันห่างจากขอบใบ ค่อนข้างเป็นร่องด้านบน บุนด้านล่าง เส้นใบยื่อย เป็นขั้นบันได จางด้านบน เทินชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 0.4-1 ซม. ค่อนข้างเกลี้ยง ดอกเพศผู้ ออกเป็นกลุ่มๆละ 3 ดอก ก้านช่อดอกยาวถึง 1.5 ซม. มักพบหลายกลุ่มอยู่เป็นกระจุกแน่นตามซอกใบ ก้านดอกยาวประมาณ 2 มม. มีขน ก้านเลี้ยงยาว 2-3 ซม. โคนเป็นรูประฆัง ปลายจักลีกถึงโคน เป็นแฉก 3 แฉก ไม่ซ้อนกัน ด้านนอก มีขนเส้นใหม ด้านในเกลี้ยง ก้านตอกยาว 5-7 มม. โคนเป็นหลอดปลายจักลีกครึ่งก้านเป็นแฉก 3 แฉก มีขน ตามหลอดและตามก้านกลางแยกด้านนอก ด้านในเกลี้ยง เกสรเพศผู้ 12-14 อัน ขนาดไม่เท่ากัน เกลี้ยง รังไข่ เป็นหมันมีขนแข็ง บางที่ไม่มี ดอกเพศเมียออกเป็นช่อกระฉูกสั้นๆ 3-5 ดอกตามซอกใบก้านตอกยาว 5-7 มม. มีขนยาวนุ่มก้านเลี้ยงและก้านตอกเหมือนในดอกเพศผู้แต่ใหญ่กว่า รังไข่มีขนสีเข้มแน่น ก้านเกสรเพศเมีย 1 ก้าน ผล กว้าง 0.5-2 ซม. ยาว 0.5-3 ซม. ไม่มีก้านผล ริสึ่งขอบขาน พับน้อยที่เป็นรูปไข่ ปลายกลมมีปุ่มสั้น คล้ายหัวนม โคนกลม เมื่ออ่อนมีขนสีดำออกเป็นแผ่น เมื่อแก่เกลี้ยงและแข็ง ก้านเลี้ยงมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.8 ซม. ไม่ชัด ปลายจักถึงโคนเป็นแฉกการออก 3 แฉก ยาวประมาณ 3 มม. ไม่เป็นจีบหรือขอบเป็นคลื่น มีขนด้านนอก พบรากใต้ดิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง

ข้อมูลอ้างอิง : การสัมมนา, ไวยอน พินดา อธิชัยฤทธิ์ ก่อการณ์ดา ชยานุตุล นิปปานากิได เล่ม – พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปภ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : สุนวิจัยและพัฒนาอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

